

214

Teatr

Gdzieś, kiedyś, zawsze, wszędzie

Prapremiera debiutu dramatycznego Andrzeja Trzebińskiego „Aby podnieść różę” odbyła się w 1972 roku na małej scenie warszawskiej

go „Ateneum”. Napisana została 30 lat wcześniej – w 1942 r. – przez dwudziestoletniego wówczas żołnierza AK, członka konspiracyjnej grupy

literackiej „Sztuka i Naród”, redaktora pisma o tej samej nazwie. W roku 1943 Trzebiński zginął w egzekucji ulicznej.

Jego utwór uzyskał wysoką ocenę krytyki teatralnej i literackiej, a tragicznie poległy dramaturg sławę najbardziej utalentowanego i oryginalnego obok Baczyńskiego prozatora i poety pokolenia „Kolumbów”. W 1975 r. sztukę „Aby podnieść różę”, której akcja rozgrywa się w kosmopolitycznym hotelu „Maroko” – gdzieś, kiedyś, zawsze, wszędzie – wyreżyserował w Teatrze Dramatycznym w Gdyni Tadeusz Byrski, przyjaźniący się w czasie okupacji z Trzebińskim. W bieżącym sezonie wystawia ten dramat Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach, również w reżyserii Byrskiego. Na fot. fragment tego spektaklu,

(iż)

